

[Hanne Reintoft.]

nansår komme omkring 2,3 milliarder kr. i statskassen alene gennem momsens på fødevarer. Jeg synes lige, finansministeren glemte 300 mill. kr., for det er ikke 2 milliarder kr., der kommer ind, det er 2,3 milliarder kr., og det må jo være det tal, der stilles op mod disse 200 mill. kr., der bliver givet i forskellige tilskud og kompensationer.

Selv om jeg ved, det piner finansministeren at tale om kasseoverskuddet, især i hvert fald at tale ærligt om det, må vi have regnskabet fra sidste år i erindring, hvor kasseoverskuddet blev 1 milliard kr. større end forudset, og hvor hovedparten af det forhøjede overskud stammede fra momsens på grund af forhøjelsen fra 12,5 pct. til 15 pct. Der er altså ekstra grund til at betragte momsens på fødevarer med ekstra alvor.

Det viser sig jo også, at selv regeringens beregninger og forventninger til momsens er oversteget, og det kunne dog i hvert fald hos rimelige borgerlige politikere, skulle man tro, give anledning til visse overvejelser og samvittighedskvaler. Der opkræves jo mere, end selv finansministeren havde regnet med, og dette ekstrabeløb er netop hentet fra de daglige fornødenheder, fra fødevarerne, der udgør en større og større del af almindelige menneskers udgifter.

Jeg synes, det er værd at gøre opmærksom på, at det at slette momsens på mad ikke ville berøre statens muligheder for at varetage sine forpligtelser, for det vil det urimelig store kasseoverskud i forvejen sørge for, og det er jo ikke klarert ved at sige, at vi er mange, der synes, der skal være et kasseoverskud. Jeg tror ikke, skatteborgerne synes, der skal være et kasseoverskud, og det er jo ikke dokumenteret, at man skal have det, ved at man siger, man synes det. I øvrigt ved jeg slet ikke, hvad man egentlig synes, for i begyndelsen syntes man, at man skulle have et kasseoverskud på 1,5 milliarder kr., og nu skal vi efterhånden have et på 6 milliarder kr. Så dette, at man synes, er jo altså et ret svævende greb. Det kan være,

man simpelt hen bare synes, at man skal opsuge skattepenge fra folk med jævne indtægter.

Vi vil meget stærkt understrege, at det er et for stort kasseoverskud, og at det er opkrævet bl. a. over denne moms på mad, der er en asocial beskatning. Jeg vil meget gerne igen understrege, at den rammer de svagest stillede meget hårdt. De svagest stillede er i forvejen ramt hårdt af denne folketingssamlings politik, og vi vil anbefale dette forslag til meget hurtig behandling og til vedtagelse. Der er absolut stemning for det ude blandt folk, det kan vi stå inde for.

Grünbaum: Der er ingen tvivl om, at fødevareposten udgør en relativt stor andel af budgettet for de mindre indkomster, men det er jo ikke nogen nyhed, det vidste vi også, da vi i sin tid gennemførte momsens, og vi havde også dengang både her i salen og i udvalget en ret indgående drøftelse af problemet om, hvorvidt fødevarer skulle belægges med en merværdiafgift. Vi valgte dengang at sige, at hvis merværdiafgiften skal fungere rigtigt, bør den så vidt muligt omfatte hele vareområdet.

Jeg skal ikke her komme ind på alle de problemer af administrativ og teknisk karakter, der rejser sig, hvis man skal holde fødevarerne specielt uden for momssystemet, men det er altså hovedsagelig tekniske og administrative grunde, der gør, at man må nå til den slutning, at hvis momssystemet skal fungere rigtigt, skal det så vidt muligt omfatte alle varer uden undtagelse.

Noget helt andet er, at jeg godt kan være enig i nogle af de betragtninger, fru Hanne Reintoft gjorde gældende. Det er også vores fornemmelse, at der med de to forhøjelser, der er gennemført af momsens, fra de 10 pct. op til 15 pct. ...

(Der nedkastes sedler fra tilhørerpladserne).

Tredje næstformand (From): Jeg må bede om at blive fri for den slags.